

[Søren P. Larsen.]

foretog Offentliggørelsen. Vi faar nu saa mange gamle Forslag ovre fra Socialministeriet, som vi har kendt før — dem er vi naturligvis glade ved at se —, men hvis de har ny Læsning ovre i Socialministeriet, hvad jeg formoder de har, hvorfor saa ikke forelægge for Rigsdagen og Offentligheden f. Eks. Resultatet af dette Udvalgs Arbejde? Det vilde paa naturlig Maade supplere den først afgivne Betænkning; og det vilde kun være rimeligt, at Rigsdagens Medlemmer, ikke mindst nu under Finanslovbehandlingen, havde Adgang til begge Betænkninger. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Socialminister, at han snarest muligt forelægger denne Betænkning for Offentligheden og for Rigsdagens Medlemmer.

Lovforslaget om Nødhjælpsarbejder blev fremsat i Fjor, og Genfremsættelsen i Aar byder ikke paa meget nyt. Da vi gennemførte Arbejdsløshedsloven af 1932, var der paa Rigsdagen praktisk talt Enighed om at give Arbejdsløshedsloven den Affattelse, den fik, og det er derfor lidt underligt, at man fra Ministeriets Side fortsat bestræber sig for at ændre ved disse Bestemmelser. Vi vil i Aar som i Fjor naturligvis tage rent sagligt paa dette saglige Spørgsmaal om Ændringer i Arbejdsløshedslovens § 31, men vi finder — og deri ligger Begrundelsen for, at man i sin Tid indsatte Bestemmelsen om de 15 pCts Afdrag i Lønnen —, at det vedblivende er nødvendigt at have en Bestemmelse i Loven, som medvirker til, at den, der tager et Nødhjælpsarbejde, samtidig bevarer Interessen for fremtidig at faa Arbejde under andre Erhvervsforhold og ved andet Arbejde.

Det, Lovforslaget nu tilsigter, er at nedsætte Arbejdstiden og bevare Lønnen, den overenskomstmæssige Løn. Det ser lidt underligt ud, at man endogsaa har sat den Bestemmelse ind, som staar i Lovforslagets § 1, Stk. 6: „dog kan der ikke ved saadan Særoverenskomst fastsættes højere Sæts: end de, der er gældende efter almindelige Overenskomster ...“. Meningen med dette Forslag er altsaa kort og godt, at man vil nedsætte Arbejdstiden og beholde den overenskomstmæssige og tarifmæssige Lønning for alt det Arbejde, som skal udføres som Nødhjælpsarbejde.

Man tilsigter endvidere at forøge Arbejdsløshedsfondens Tilskud op til 40 pCt. af den for det paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn. Jeg ved meget vel, at i Fjor havde Arbejdsløshedsfondens det ikke saa godt rent økonomisk. Da vi spurgte til Arbejdsløshedsfondens økonomiske Be-

findende, fik vi, hvis jeg ikke husker fejl, en Oplysning, der gik ud paa, at den havde en Gæld paa 10—12 Mill. Kr. Saaledes maatte det ifølge Sagens Natur være, da Arbejdsløshedsfondens havde været med til at lægge Driftskapital og Driftstilskud ind til en Række nyoprettede Fortsættelseskasser. Jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister, hvorledes Arbejdsløshedsfondens økonomiske Stilling er i Aar. Hvis den ikke er væsentlig bedre end i Fjor, vil der jo ikke være megen Begrundelse for yderligere at belaste den.

Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder er et vanskeligt Problem, men mit Parti betragter det som et rent fagligt Spørgsmaal inden for Arbejdsløshedslovgivningen, som vi naturligvis i enhver Henseende vil tage rent sagligt paa, og gennem det Udvalgsarbejde, som blev paabegyndt, men ikke afsluttet i Fjor — det vil naturligvis blive genoptaget i Aar —, vil der blive Lejlighed til nærmere at lære at kende de Motiver, Regeringen maa have ud over, hvad der fremgaar af de korte Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og vi vil deltage i dette Udvalgsarbejde rent sagligt.

Boeck-Hansen: De samme Betragtninger, jeg fremsatte om Arbejdsløsheds-tallet og Beskæftigelsespolitikken, kunde gøres gældende ved Behandlingen af dette Lovforslag om Nødhjælpsarbejder; de gælder vel nok lige saa meget, naar det drejer sig om dette Lovforslag som om Beskæftigelsen af de langvarigt arbejdsløse. Hvordan man for øvrigt skal holde disse to Ting helt ude fra hinanden, staar mig nu ikke ganske klart; men det er maaske heller ikke saa afgørende, blot de paagældende faar Arbejde paa den ene eller den anden Maade.

Nødhjælpsarbejder har, som bekendt, og som det allerede er sagt, ikke været benyttet ret meget. Der er i alt anvendt et Par Millioner Kroner hertil siden 1921, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, og man har vel saa nok Lov til at sige, at denne Lov ikke har virket heldigt, egentlig nærmest har været noget i Retning af en Fiasko. Der maa være noget i Vejen med den Lov, men om det netop er de Paragraffer, man nu er slaaet ned paa, der skal ændres, er noget helt andet.

Man er aabenbart tilbøjelig til at tro, at blot man udbetaler tarifmæssige Lønninger, er alting i Orden, og saa er der intet andet at gøre. Det er efter min Mening en stor Fejltagelse. Naar man staar og ser paa et saadant Nødhjælpsarbejde, der som